

CALVIN SYNOD HERALD

Official Organ of The Calvin Synod – United Church of Christ Founded in 1900

AMERIKAI MAGYAR REFORMÁTUSOK LAPJA

VOL.CXXII.

SEPTEMBER – OCTOBER 2021

NO. 9–10

IN THIS ISSUE

Saved by Grace, Reformation – <i>Rt. Rev. Dr. Csaba Krasznai</i>	2
Sweat, Slavery, Service, Science, Speculation – <i>Rev. Alexander Jalso</i>	4
In Response to the Word: A Communion Meditation – <i>Rev. Dr. David B. Bowman</i>	5
Paradigm for Reformation – <i>Rev. Alexander Jalso</i>	6
Hungarian Reformed Youth Camp, 2021 – <i>Maryann Parsons</i>	7
Bethlen Communities 100 th Anniversary – <i>Rev. Alexander Jalso</i>	8
Bethlen Communities, History – <i>Rt. Rev. Koloman K. Ludwig</i>	8
Kegyelem általi üdvösség, Reformáció – <i>Ft. dr. Krasznai Csaba</i>	11
„Föld, föld, föld, halld meg az Úrnak szavát!” – <i>Dr. Szabó Dániel</i>	12
Csillagpont, Debrecen – <i>Krasznai Beáta</i>	14
Apák Napi Ökumenikus Istentisztelet, Venice, FL – <i>Kulcsár Attila, baptista lelkipásztor</i>	15
Calvin Synod Homeland and Overseas Mission.	17
Hirdetések.....	18-19-20

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap

CALVIN SYNOD HERALD

Official Organ of The Calvin Synod - United Church of Christ Founded in 1900

AMERIKAI MAGYAR
REFORMÁTUSOK LAPJA

Volume CXXII

SEPTEMBER – OCTOBER 2021

NO.9-10

Official Organ of the Calvin Synod
United Church of Christ – Founded in 1900

CALVIN SYNOD HERALD (ISSN 0161-6900)
is published bi-monthly

\$15.00/year for individual subscriptions;
\$10.00/year for groups, 50 or more copies

Please make checks payable to the Calvin Synod Herald

Editor in Chief: Rt. Rev. Dr. Csaba G. Krasznoi, Bishop
14530 Alexander Road • Walton Hills, OH 44146
Tel.: 440-488-7882 • Email: revkrasznoi@gmail.com

Co-Editor: Rt. Rev. Stefan M. Torok, Auxiliary Bishop
94 N. James Street • Woodbridge, NJ 07095-2919
Tel.: 732-634-1751 • Email: revtorok@comcast.net

Interim Hungarian Editor: Rt. Rev. Stefan M. Torok

Interim Business Manager: Rt. Rev. Dr. Csaba Krasznoi
14530 Alexander Road • Walton Hills, OH 44146
Email: calvinsynod1939@gmail.com

Newsletters prepared by: Beata Krasznoi
440-488-5900 • calvinsynod1939@gmail.com

Newsletters printed by: Novex Systems LLC 216-351-4444

Periodicals postage paid at Cuyahoga Falls, OH
POSTMASTER: Send address changes to:
CALVIN SYNOD HERALD
14530 Alexander Road, Walton Hills, OH 44146

Manuscripts and photographs are not preserved or returned
Send all correspondence to the Editor

The views and opinions of the writers are their own and do not
necessarily represent the position of the magazine or Calvin Synod.

CALVIN SYNOD HEADQUARTERS:

Rt. Rev. Dr. Csaba G. Krasznoi
14530 Alexander Road • Walton Hills, OH 44146
Tel.: 440-488-7882
Email: revkrasznoi@gmail.com

OFFICIAL COMMUNICATIONS

Pastoral Vacancy Announcement: Hungarian Reformed Church, Passaic, NJ

Please contact the Bishop's office

The proper procedure is for all interested ministers to
send their completed PROFILE (as provided by the United
Church of Christ) to the Bishop's office:

Rt. Rev. Dr. Csaba G. Krasznoi
14530 Alexander Road
Walton Hills, OH 44146

Tel.: 440-488-7882 • revkrasznoi@gmail.com

Saved by Grace, Reformation

*“For it is by grace you have been saved, through
faith –and this not from yourselves, it is the gift
of God –not by works, so that no one can boast”
(Ephesians 2:8-9).*

Dear Calvin Synod Congregations,
Dear Brothers and Sisters in Christ,

Many Protestant
Christians commemorate
“Reformation Day”, usually
observed on the Sunday of or
just before October 31, the date
of the anniversary of Martin
Luther’s nailing his “95 Theses”
to the church door in Wittenberg,

Germany. Luther as an outstanding scholar and
professor wanted to reform the medieval church.
His theses had dealt with the supreme authority of
Scripture, the doctrines of grace, justification, and
salvation; the centrality of Christ and the faith in Him;
and the institute of the papacy.

Luther’s teachings were, based on the Holy
Scriptures that included: the Bible is the final authority
for Christians; salvation is by grace alone, by faith
alone, and through Christ alone; and we should live
our lives for the glory of God alone.

In this devotional we will focus on one of the
major teachings of Luther that is about **Salvation by
Grace**. The apostle Paul writes this in the letter to the
Ephesians chapter 2, *“it is by grace you have been
saved.”* (v. 5b) I assume that you have used the word
“saved” many times and have heard sermons that
included it, but let me ask you this: What does it mean
to be saved? What does the Bible say about salvation,
and why do we need to be saved?

Salvation and *being saved* mean that our
relationship with God, which was ruined by sin, was
restored. We are reclaimed into the loving relationship
with the heavenly Father through His Son Jesus Christ,
and are re-enslaved into the family of God here on earth
and one day we will be granted entrance to heaven. In
addition to this, we have been rescued or saved from
the power and consequences of sin. It literally means
that God the Father bought us back from the slavery of
sin. He purchased us at a great price. The Lord Jesus
Christ paid the price on the cross of Golgotha.

However, there are some major misconceptions
about salvation, being saved, and accepting the
salvation of God. Many times people do not understand

what salvation is and why they have to be saved.

John and Steve had known each other for many, many years. In fact, they had been friends since childhood. Steve was a nominal member of a local church. It was a gospel-preaching, Bible-believing church, but he did not attend the worship services regularly. He had been only very occasional in his attendance since he graduated from college. John, however, was a very committed Christian.

One day Steve had been diagnosed with cancer and the doctors had very frankly spoken with him and his family that he might only live a few more months. When John heard about it he thought that he has never really talked about the Lord Jesus with his friend. Therefore he wanted to share the gospel and to see his friend truly accept Jesus Christ for salvation. So John called Steve to visit him and have that important discussion.

It was the first time they have ever talked about spiritual things, and when John asked Steve what he believes for his salvation, Steve said this: *“You know John, when I stand before the Lord, I just hope that I have been good enough for Him to accept me.”*

I have talked many people about salvation in Christ, which actually is one of the main doctrines of the Christian Church. When I asked the question: *“What do you think, will you go to heaven after you leave this world?”*, they said this: *“Reverend, I hope that I will go to heaven.”* Then I asked them, *“Why are you not sure about it?”* However, they could not give a definite answer to my question.

How can we truly know then that we are saved? How do we get saved? The first thing that we must know about salvation is that it is not from us or of us. Not a bit of it comes from something that we have contributed in life. It is not about our worthiness, our character, our integrity. It is not about our lack of sin, or about the good works that we do. So, it is not of ourselves in the first place. The apostle Paul writes this in the letter to the Ephesians, *“For it is by grace you have been saved, through faith –and this not from yourselves, it is the gift of God –not by works, so that no one can boast” (2:8-9)*. We find in these verses that we cannot earn our salvation through good works, but it is through grace alone, according to the Word of God. It is not grace plus works, or works plus grace. **It’s God’s grace alone through the faith in Jesus Christ.**

A business man was in a hurry to get to a meeting with his client. He was already late. He got into the elevator, however, he saw an elderly lady with a walker approaching the elevator. He stopped the doors, and waited for the elderly lady to get in.

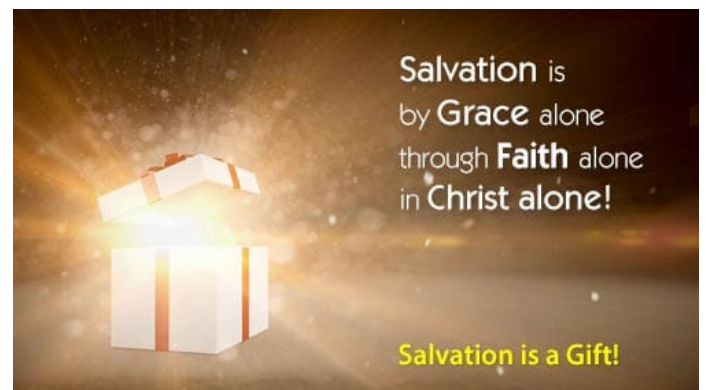
There was another lady in the elevator and when she saw all this, she said to the businessman, *“For such good deeds you will certainly go to heaven.”* The businessman immediately responded the lady, *“I will certainly go to heaven, however, not because of these of my deeds.”* The lady had an embarrassed smile on her face, like she would know what the businessman meant by what he just said.

Salvation is not the result of our works and deeds, but it is a gift. It is a gift of God. We cannot earn it. In the letter to the Romans we find this, *“For the wages of sin is death, but the gift of God is eternal life in Christ Jesus our Lord” (Romans 6:23)*. So our redemption from our sins is a **gift**, and our salvation is also a **gift** by Jesus Christ.

If someone wants to give you a gift, what would you do? You either accept it or reject it. Additionally, you have not done anything for that gift you received from the other person. You did not go to buy it, you did not wrap it, and did not bring it, but it was all done by the one who wanted to give it to you. In the same way, we have not paid for and could not do anything for the gift of salvation in Christ. We have not paid the price for our sins. Actually, we have no means whereby to pay for it. We cannot do enough to earn it. We would not be able to do that much to get it. Why? Because it is by grace, and this is what Paul is emphasizing in our passage: **“You have been saved by grace.”**

May God help us to understand this vital and very important truth. If you have not accepted God’s grace for you yet, that salvation is a gift of His grace, then I would like to encourage you to go before the Lord in prayer, and ask Him to enlighten this truth to you, in your mind and heart, so you can accept it. If you have accepted the grace of God, and you know that salvation is a gift, then give thanks to God for His grace and the salvation you have been given by Jesus Christ and continue to follow the Lord. Amen.

*Yours in Christ,
Rt. Rev. Dr. Csaba Krasznai*

Sweat, Slavery, Service, Science, Speculation

Scripture reading: Matthew 20:1-16. Text: “When you enter a house, first say, ‘Peace to this house.’ If a man of peace is there, your peace will rest on him; if not, it will return to you. Stay in that house, eating and drinking whatever they give you, FOR THE WORKER DESERVES HIS/HER WAGES.” Luke 10:7.

“BY THE SWEAT OF YOUR BROW YOU WILL EAT YOUR FOOD...” Genesis 3:19/a.

One of the punishments for Adam and Eve had been hard labor, namely by the sweat of their brows they had to earn the daily bread. Their sons already had a profession, “Now Abel kept flocks, and Cain worked the soil.” Genesis 4:2/b. If we look back, the conditions of the laborers have slowly improved from slavery to trade unions. Praise the Lord that we live in a country where the workers have privileges, rights, fringe benefits, protections, and (most of them) a decent income. Yet many are convinced that they deserve more since they are underpaid. We always find people who are better paid than we are for doing same work. Forgetting all the injustices connected to our gainful employments; let us see what issues are involved in labor, service, finances, research, and leadership?

CAN WE SEE THESE TOGETHER THUS HAVING A BETTER UNDERSTANDING AND SEEING MORE CLEARLY?

– VOCATIONAL HAZARD. It is still fresh in our mind the fate of the six plus three miners in Utah. This tragedy made us heartbroken also, and we express our condolences to the members of the bereaved families. Almost every vocation has its own peculiar hazard. The police officers are most often shot at a family argument. Farmers can be gored by the bull or crushed by the tractor, and truck drivers can have an accident. For the professionals there is the stress and for the business people the worry is the volatile nature of the market.

– THE FAIR SHARE FROM THE PROFIT or rewarding decently the well-done job. How much is one worth, that is, how much did one worker/employee contribute to the success of the organization, institution, company, or business? Can we justify the severance payment of millions of dollars, or the golden parachute, or retirement incentive? What is the difference between “fringe benefits” and “perks”? (Perks means perquisite.) Should we consider only a person’s talent and forgetting the needs of the other one?

– In this competitive world has “BUSINESS ETHICS” become an oxymoron expression? (Oxymoron = a contradictory statement.) In medical science the doctors talk about risk/benefit ratio; in business can we see the profit/honesty ratio? For the sake of bigger profit what are we willing to do? Is the public willing to switch over to a new brand fast if it is less expensive and forgetting its loyalty to the old one?

– Have we forgotten the FOURTH COMMANDMENT? “Remember the Sabbath day by keeping it holy. Six days you shall labor and do all your work, but the seventh day is a Sabbath to the Lord your God. On it you shall not do any work...” Exodus 20:9-10.

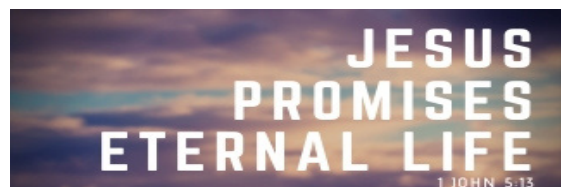
– Who are MORE IMPORTANT in the whole process and also who deserves to be paid better? The scientists –research and development; the leadership– the CEO-s and the management; the laborers – the assembly line workers; the public relationship professionals – advertisement; and the distribution of goods– the truck drivers and the salesmen? Do we take it for granted that our favorite merchandise is always available on the shelf? How great should the variety be so we can have what we like?

– How do we deal with MASS PRODUCTION and HIGH QUALITY? It is true that everybody deserves the best; however, can every person drive a Cadillac and every family live in a mansion? Who will eventually pay for the recall of the toxic and unsafe products?

– In this volatile business world today, does it depend exclusively on human science and leadership that we face a safe economic and financial future? Or, does the divine influence have its input also indirectly through our faith, honesty, and modesty? For a “fast buck” are we willing to shortchange others? Should not the workers, employees, leaders, scientists, business men be conscientious people anymore?

While working for our bread and butter we should use our love, knowledge, muscle, experience, diligence, and honesty; but on the top of it we should not forget either what Jesus had said: “Do not work for food that spoils, but for food that endures to eternal life, which the Son of Man will give you.” John 6:27. Read also Isaiah 55:2.

Rev. Alexander Jalso

In Response to the Word: A Communion Meditation

Would you allow me to ask a personal question? If you are a person who regularly partakes of Holy Communion, what do you think about when you come forward to commune?

The answers to that question might well be all over the place.

Someone might be thinking: "I hope the one who communes me today is person X rather than person Y." In which case we may well remember that to be served by a serial killer does not reduce the power of grace one iota.

Someone might be thinking of Jesus' words, "Where two or three gather in my name there I am in the midst of them." That would be an appropriate thought at the altar.

Someone might say, "I confess my thoughts are all over the place. I can't really say what I'm thinking."

Alas, familiarity with the sacrament does not breed contempt, but it does breed familiarity—a feeling of, "So what's new?"

Let's reflect together on what we might think in coming to receive the loaf and the cup.

We might think, "I come in response to the Word."

"In the beginning was the Word, and the Word was with God and the Word was God...and the Word became flesh and lived among us..." (John 1:1, 14)

"The Word became flesh." We come in response to the Word. The Word from the foundation of the world. The Word from Bethlehem, Nazareth, Judea, and Jerusalem. The Word from the cross: "It is finished!" (John 19:30) The Word from Joseph's tomb, "He is not here. He is risen!" (Mark 14:6) We come in response to the spoken word of Jesus, "Come to me all who are weary and burdened. I will give you rest." (Matthew 11:28)

But to return to the question. It's appropriate to don sackcloth and ashes when we come to eat and drink. To come in full recognition of our unworthiness of the sacrifice. The posture of kneeling, if we can, is appropriate, indicating, "I am not worthy." We may well come singing to ourselves the verse by Johann Heermann.

Who was the guilty? Who brought this upon
You?

It is my treason Lord, that has undone You.

'Twas I, Lord Jesus, I it was denied you.

I crucified you.

I once took a confirmation class to a Greek Orthodox service. When it came time for the Eucharist, only a few women and children came forward. After service I asked the priest, "Why did only a few commune?" He replied, "The others did not feel prepared or worthy."

Of course, not worthy, but don't refuse the invitation. As Peter once said, "To whom else can we go. You have the words of eternal life." (John 6:68) We come in humble access to be embraced by the Everlasting Arms.

There's one other thought we might entertain on the way up the aisle to the altar. It's 180 degrees different than the previous thought. It says, "I am the apple of God's eye." Speaking of the Hebrew people, we hear this text:

God sustained him in a desert land,
in a howling wilderness waste;
God shielded him, cared for him,
guarded him as the apple of his eye.
(Deuteronomy 32:10)

There's never been anyone before me or after me exactly as I am or you are. When the psalmist said, "Where can you go from my Spirit? When I sit and when I rise up, you know me. Even if I make my bed in Sheol, you are there," (Psalm 139:1, 8 paraphrase) that's me too. Am I less deserving of Christ's personal attention than the woman at the Samaritan well or the repentant thief on the cross? Perhaps, but my need is no less. Died he for me, who caused his pain? Yes! Amazing grace! In response to the Word we come!

We must add that there must be the corollary recognition. The Nicaraguan child that flees from violence to our southern border, she too is the apple of God's eye. The Syrian family fleeing for their lives, crossing dangerous waters to find refuge, these too are the apple of God's eye. The man who huddles outside the Target store at Westgate, he too is the apple of God's eye. These gather with us at the altar. God's Spirit yearns for them as for us. Let us publish glad tidings that they too may hear the Word and respond.

In the name of the Father, and the Son, and the Holy Spirit. Amen.

Rev. Dr. David B. Bowman

Paradigm for Reformation

Scripture reading: Matthew 22:2-10.

Text: “The third time he (Jesus) said to him, ‘Simon son of John, do you love me?’ Peter was hurt because Jesus asked him the third time, ‘Do you love me?’ He said, ‘Lord, you know all things; you know that I love you.’ Jesus said, ‘FEED MY SHEEP.” John 21:17.

Our scripture reading deals with the parable of the wedding banquet. When the time came the king instructed his servants: “Tell those who have been invited that I have prepared my dinner: My oxen and fattened cattle have been butchered, and everything is ready. Come to the wedding banquet.” Matthew 22:4. The guests ignored the invitation then the king offered the feast to the people who were on the street. This shows that in Jesus’ time they had known how to have a big feast, and they could savor delicious food, like in Luke 16:19-21.

Jesus told Peter: “Feed my sheep” (see our text) obviously food is needed when people are fed. Through the parable of the wedding banquet (a similar story can be read in Luke 14:15-22) we should look at the church and ask: are the believers fed spiritually in the church today, if yes, is the right food offered, and what do the people expect: nutritious meals or tasty and popular but not healthy “junk food?”

THE MATHEMATICAL FORMULA FOR A GOOD DINNER: $4 + 2 =$ A DELICIOUS MEAL.

These are the six necessary parts for an enjoyable meal:

1. Fresh ingredients, that is food staples that are full of flavor and nutrients,
2. A well equipped kitchen,(good oven, mixer, refrigerator, sharp cutlery, etc.)
3. A good cookbook with a great variety of recipes,
4. An excellent, experienced cook,

PLUS:

5. A beautifully set table on which the food is invitingly placed on silver plates,
6. And at last but not least: GUESTS WITH GOOD APPETITE.

HOW DO WE APPLY THIS MATHEMATICAL FORMULA FOR THE MINISTRY OF THE CHURCH?

The food is the biblical message, namely the word of God,
the kitchen is the local congregation where God’s word is preached and heard,
the “cookbook” is the Bible, and also theological

teaching of the denomination,
the good cook is the pastor who preaches the sermons based on the Holy Scriptures,

PLUS

the sanctuary, the order of worship, music,
and the church organization,
and at last but not least, people who are “HUNGRY” for the spiritual food.

If you agree with the important parts of a satisfying and nourishing dinner (see the first six points) then do you also agree with its application concerning the church? (See the second set of six points) At which point does the church fail (except the 6th one) and where would you make the change?

In most cases the argument goes back and forth between the 4th and the 6th points; namely the worshipers are not happy with the “cook” that is the pastor who does not offer “nourishing spiritual food;” and on the other hand, many do not come to church to listen to a sermon that may bother their conscience hearing a purifying and purging sermon, but they prefer encouraging, uplifting, praising, and appreciating words like: “Well done, good and faithful servant! You have been faithful with a few things; I will put you in charge of many things. Come and share your master’s happiness!” Matthew 25:23.

We should be careful to interpret the everyday events as God’s warning because the churches have made serious blunders in the past. There were many predictions about the imminent end of times and returning of Christ. None of them became reality. In a polite way and with reservation we may raise the question: is the present financial and economic unfortunate situation a divine warning that people should fall on their knees and admit that we are not perfect, we don’t know-it-all, we are not self-sustaining, and invincible; we still depend on God and need his providence and blessing? Let us not forget the words of prophet Amos: “‘The days are coming,’ declares the Sovereign LORD, ‘when I will send a famine through the land – not a famine of food or a thirst for water, but a famine of hearing the words of the LORD.’” Amos 8:11.

Rev. Alexander Jalso

Hungarian Reformed Youth Camp 2021

The Hungarian Reformed Church Youth Camp returned to an in-person format for the week of July 18-24, 2021. We were a small group this year, mostly due to the lasting effects of the pandemic. There were 19 of us; 7 Staff and 12 Campers. Here endeth the statistics.

Now, the fun! We certainly didn't skimp on anything just because we had few at-tendees. Three new Campers were initiated into our fellowship by way of extremely messy pranks. One girl was covered in flour, doused with ice water, and endured a whipped cream pie to the face! A boy was soaked, head to toe, in soda (nope, not pop)! And we mixed up a batch of cookies in the other girl's hair! Good times!

We built four teams to compete in daily challenges including a creative challenge where we had to build towers out of toothpicks and marshmallows; a scavenger hunt that sent us on missions to perform silly tasks for points; a somewhat milder series of games involving water balloons (which, as always, ended up in an all-out water fight); and a very unfair Bible trivia game where, even if you got the answer right, you might lose all your points!

We had a night swim and recreation at the gym; a pizza party with a DJ who played all the good songs; and a very entertaining talent show with some pretty daring feats of... of... balance? Sure, we'll go with balance.

There were workshops to keep us busy after supper. ClipChat, Hymns as Prayer, Tennis, and Safety & Marksmanship were the choices and everyone was happy with the workshops they chose.

Back to balance. Each day, after breakfast & devotions, we gathered for praise & worship followed by our main speaker sessions. This year, the Staff were the speakers. It was a bit of a departure from our

typical habit of asking Pastors and various lay people from outside our Camp group to speak to the Youth. It was good, though. The nice part was that we Staff members were there the whole week, so, if a Camper had a question about the presentations later in the day or even later in the week, we were there to answer them.

There were Bible studies in the afternoons, too. Campers actually said they LEARNED things from them! Praise the Lord!

On the last night together, we had our usual Consecration service with candlelight procession and Holy Communion.

We can't leave this Camp scene here, though, without mentioning our ONE Junior Camper who was an absolute delight to have around this year. A nine year old girl, wise beyond her years, with all the energy and curiosity we older people wish we could have held on to. We didn't have a Junior Camp program this time around because our beloved Junior Camp Director, Rev. Judit Mayer was hit with Covid and because the one little one didn't want to be separated from the group. So, she sat in on most of the main speaker sessions with the big kids. The topics were easy enough for her to understand. She said she had a great time and will definitely come back again next year!

In fact, all of the Campers and Staff said they plan to return to Camp next year. And what a Camp it will be! We already started making plans for 2022 while we were conducting Camp 2021! Our planning will continue over the course of the next 11 months. We who make these plans eat, sleep, and breathe Camp year-round.

Please, we ask you to consider attending Camp 2022. Send your kids. Send your grandkids. Come as Staff. Come as non-Staff observers and see what we're all about. The accommodations are comfortable, the food isn't half bad, you can't beat the price, and the atmosphere is loving and welcoming!

We need Pastors, too, who have a heart for the Youth! I won't say it's for the Youth of our Churches because we have kids who are not from "our" Churches and some who've never gone to Church a day in their lives. Yet, they come to Camp and they love it. Come see why! Come be a part of it! Help us to show them what a relationship with Christ is all about!

We have big ideas for 2022! We have to. We've been told that we might get bumped from our place there at Laurelville Mennonite Church Center because our num-bers have been getting lower and lower. Their point of view is understandable. But we can do

Continued on Page 8

Continued from Page 7

something to keep our place... we just need the people! Please help. Come as a family! Send your kids! If your kids don't want to leave their best friend(s) behind for a week, talk the friend's parents into sending their kid, too! There's no such thing as too many Campers!

Camp 2022 will take place on the week of July 17-23 at the beautiful Laurelville Mennonite Church Center in Mount Pleasant, PA.

For more information, you can check out our website, www.hrcyc.org; contact us through email, info@hrcyc.org or hrcyc100@gmail.com; or you can find us on Facebook as HRC Youth Camp!

*Maryann Parsons
Camp Director, HRC*

*Hungarian Reformed
Youth Camp participants, 2021*

Bethlen Communities 100th Anniversary

Two-thousand-twenty-one is the year of the one-hundredth anniversary of the Bethlen Communities, the Bethlen Home, the Ligonier Garden, and the cottages. As we walk down the memory-lane Jesus' parable about the mustard seed comes to our mind: "It is like a mustard seed, which, when sown upon the ground, is the smallest of all the seeds on earth; yet when it is sown it grows up and becomes the greatest of all shrubs" Mark 4:31-32.

The beginning was not only small and humble but also tragic; a disastrous mine accident took the lives of several Hungarian miners leaving behind so many orphans. Rev. Sandor Kalassay, who was the pastor of the Hungarian Reformed Church in Pittsburgh, PA, started the movement to establish an orphanage in Ligonier, PA. It needed sacrifices, hard work, love, and dedication to make the dream reality. Faith, tears, and sweat prevailed.

Since the congregations with Hungarian background have had strong ties with the Bethlen Communities (previously the orphanage and Bethlen Home) our church leaders decided to dedicate a special issue of the Calvin Synod Herald (Reformátusok Lapja) to celebrate this anniversary and jubilee. Please wait for it, read it, let us be proud of these charitable institutions and give thanks to God for their services and success.

Rev. Alexander Jalso

Bethlen Communities History, Part 1

On July 4, 1896, Hungarian Reformed congregations and laypersons established the first Hungarian Reformed Classis in Trenton, New Jersey. The next day these same religious leaders formed *The Hungarian Reformed Federation of America (HRFA)*, which received a Congressional Charter in Washington, D.C. on February 4th, 1907. The HRFA was created to offer "fraternal" support and aid within the Hungarian community, bringing to life Matthew 22: 37, 39: "*You shall love the Lord your God with all your heart, and with all your soul, and with all your mind.... You shall love your neighbor as yourself.*" The Hungarian Reformed congregations and the HRFA endeavored to actualize Christ's command by caring for their fellow man in an organized manner. Torn from their homeland, away from their extended families, these immigrants and their families were in serious danger if someone died, became ill, disabled in a work accident or experienced some other form of unexpected life calamity.

But many in the Hungarian community felt they were not doing enough. At the HRFA annual meeting in 1906 the delegates began planning to create a home for the growing number of orphans in the Hungarian community. They were answering God's challenge in Isaiah 55:11: "*So shall my word be that goes forth from my mouth; it shall not return to me empty, but it shall accomplish that which I purpose, and prosper in the thing for which I sent it.*" The call was to help these most helpless of the members of the community - many of them widowed women and orphaned children.

Then an event occurred which strengthened and gave momentum to their resolve. On December 19, 1907 the *Darr Coal Mine* - located in Westmoreland County, Pennsylvania - exploded. At least 239 coal-miners were killed, the majority of them Hungarian immigrants. The explosion and subsequent cave-in

left 136 widows and 273 orphan children in the Westmoreland community. Because the coal-miners lived in company housing and were paid with coal-company scrip (not money), their widows, their children, and also for many their elderly parents were left destitute out on the street before the dust from a mine explosion cleared.

With the Darr Mine Disaster, the need for an orphanage became urgent. (Today, the Darr Mine disaster is still considered to be one of the worst coal-mining disasters in USA history. Just during the month of December 1907, over 3,000 miners died in the United States in mining accidents - the worst month in United States mining history.)

A moving force in the establishment of the orphanage was Rev. Dr. Louis Nánássy, a Hungarian Reformed pastor in Perth Amboy, New Jersey. He endeavored to implement the command of God in The Epistle of James 1:27: “Religion that is pure and undefiled before God and the Father is this: to visit orphans and widows in their affliction, and to keep oneself unstained from the world.”

***The Hungarian Reformed Orphanage
Magyar Református Árvaház***

*The Park Hotel – the original
Hungarian Reformed Orphanage*

The leaders of the HRFA and the churches intensified their plan and organized finances, and finally in 1921 purchased property near Ligonier, Pennsylvania. The former Park Hotel and two acres of land were dedicated on July 4, 1921 as an orphanage. Located on a mountain just north of Ligonier, it was christened *Moriah Mountain (Móriah Hegy)* by Rev. Sándor Kalassay, the first Superintendent. (Moriah is a mount in Jerusalem where, 2 Chronicles 3:1 tells us, the Lord God appeared to King David, and later where Solomon built the Temple. Also, “Moriah” is

a Hebrew word meaning “*Jehovah will see to it*” – meaning “*He will cause to come to pass*” that which He approves).

The orphanage was named *The Hungarian Reformed Orphanage – Magyar Református Árvaház*.

On July 4, 1924, there was a formal dedication of the home for the care of the elderly: *The Home for the Aged – Aggmenház*.

Moriah Chapel

The building was originally constructed as a barn in the late 1800’s on a farm at what is now the corner of Fairfield and Vincent Streets in Ligonier Borough. As Ligonier became populated, it was renovated and used by the Ligonier High School as a “School Hall”, later remodeled to become the “Ligonier Opera House” in 1889. In the early 1900’s the building was transferred to the Westmoreland Classis of the (German) Reformed Church. After changing hands several times, it was donated to *The Hungarian Reformed Orphanage* in 1927, and it was moved to *Moriah Mountain*. During its relocation and reconstruction, a schoolroom was added on either side and the structure was dedicated on Thanksgiving Day of 1928. The steeple and bell were added to the Chapel and dedicated on July 4, 1948. It was in this Chapel that the orphans and elderly worshiped.

Continued on Page 10

Continued from Page 9
**Farm House, housing Older Orphans
 and Elderly Residents**

From 1921 to 1935 an additional 185 acres of adjacent farmland were purchased in order for the orphanage to be self-sustaining, as now there were approximately 100 residents to feed each day. In addition, the farm buildings were used to house some of the older orphans and the elderly who had been accepted as residents.

The name “Bethlen Home”

In 1935 *The Hungarian Reformed Orphanage* was renamed, and the name chosen was The Bethlen Home. The namesake was *Gabriel Bethlen – Bethlen Gábor* (1580 - November 15, 1629), a popular religious and political leader in Hungarian history. He was Prince of Transylvania and leader of an anti-Habsburg insurrection in Habsburg Royal Hungary. He pursued an active Protestant-oriented foreign policy, composed hymns, and patronized the arts and learning, especially as concerned the Reformed faith.

He founded an academy to which he invited pastors and teachers from Royal Hungary, sent students to the Protestant universities of England, the Netherlands and Germany. He conferred hereditary nobility on all Protestant pastors, and forbade landlords to hinder the education of the children of the serfs. He was elected King of Hungary at the *Diet in Besztercebánya* but he refused to accept the crown.

Gabriel Bethlen was an exceptional man of his time. A zealous Calvinist who boasted he had read the

Bible twenty five times, he was himself ecumenical, and in the tradition of Transylvania, which had granted freedom of religion in 1568 by the *Edict of Torda*, he assisted the Jesuits in translating and printing their version of the Scriptures. An excellent namesake for our ecumenical Christian mission!

**Children’s Home on Fairfield Street
 in the Borough**

The relocation of the *Children’s Home* (orphanage) to Fairfield Street in the Borough of Ligonier took place in the spring of 1941 with the purchase of the *Brownfield House*. (This was next door to the original location of the Chapel which had been donated by the German Reformed Church in 1928!)

An addition was built for use as a dormitory for the boys and dedication ceremonies took place on August 31, 1941.

With the move of the *Children’s Home* into town, the old *Park Hotel* on *Moriah Mountain* was fully converted into *The Home for the Aged*.

Rt. Rev. Koloman K. Ludwig

To be continued in the next issue

Please send the **subscription order** and **change of address** notes to
Beata Krasznai
 14530 Alexander Road • Walton Hills, OH 44146
e-mail: calvinsynod1939@gmail.com

for one year or ____ years (\$15.00 per year)
 egy évre vagy ____ évre (\$15.00 évente)

Payment enclosed \$..... Renewal
 New Order

Name.....
 Address.....
 City/State-Zip.....

AMERIKAI MAGYAR REFORMÁTUSOK LAPJA

A Kálvin Egyházkerület
hivatalos lapja

CALVIN
SYNOD HERALD

Alapítva
1900-ban

122. évfolyam

2021. SZEPTEMBER – OKTÓBER

9–10. szám

Kegyelem általi üdvösség, Reformáció

„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” (Ef. 2:8-9)

Kedves Kálvin Zsinat Gyülekezetei!
Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ebben az évben is sok protestáns gyülekezetben világszerte a Reformációra emlékeznek. 1517. október 31-ike jeles nap volt a keresztyén egyház életében. Luther Márton ezen a napon függesztette ki 95 pontból álló tételét a németországi wittenbergi vártemplom kapujára. Luther, mint kimagasló tudós és újszövetségi professzor ezzel a cselekedetével reformokat indított el az akkori egyház életében. A kifüggesztett tételek főként a Szentírás autoritásával, a kegyelem, a megigazulás és a megváltás igen fontos tanaival, valamint a papság intézményével foglalkoztak.

Luther fő tanításai és a Szentírás alapuló meglátásai a következők voltak: Egyedül a Szentírás az irányadó a keresztyének számára, továbbá az üdvösség egyedül kegyelem által, hit által és Krisztus által van, és, hogy az életünket Isten dicsőségére éljük.

Ebben az áhítatban Luthernek azt a tanát fogjuk megvizsgálni, amelyik a kegyelem általi üdvösségről szól. Pál apostol a következőket írja az Efézusi levél 2-ik részének elején: „...kegyelemből van üdvösségetek!” (5b.v.) Feltételezem, hogy sokszor hallottunk már olyan igehirdetéseket, amelyek az üdvösségről szóltak, mégis hadd kérdezzem meg: Mit jelent az, hogy üdvözülni? Mit értünk ez alatt?

Mit mond a Biblia az üdvösségről és miért van szükségünk arra, hogy üdvösségünk legyen, és a mennybe kerüljünk?

Maga az üdvösség, üdvözülés kifejezések azt jelentik, hogy helyre áll a –bűn miatt megromlott– kapcsolatunk Istennel. Jézus Krisztus által visszakapjuk a mennyei Atyával való szerető kapcsolatot, valamint befogadtatunk Isten nagy családjába, már itt a földön, és egy napon majd a mennyben. Mindemmel az üdvösség, üdvözülés azt is jelenti, hogy meg lettünk váltva a bűneinkből. Ez szó szerint azt jelenti, hogy Isten meg– illetve visszavásárolt bennünket a bűn rabságából. Nagy áron váltott meg minket, és ezt az árat Jézus Krisztus fizette ki a golgotai keresztfán.

Van azonban néhány tévhit, téves értelmezés az üdvösséggel, az üdvözüléssel és Isten szabadításának elfogadásával kapcsolatban. Sokan nem értik, mi az üdvösség és, miért is kellene üdvösségre jutniuk.

János és István nagyon régóta ismerték már egymást. A kapcsolatuk, a barátságuk visszanyúlt egészen a gyerekkorukig. István névleges keresztyénként egy helyi gyülekezethez tartozott, ott ahol élt. Ez egy konzervatív, bibliai tanításokon alapuló gyülekezet volt, de István nem járt rendszeresen az istentiszteleti alkalmakra. Csak ritkán ment el, különösen azóta, hogy elvégezte a főiskolát. János azonban odaszánt életű keresztyén volt.

Egy nap Istvánt komoly rákbetegséggel diagnosztizálták és az orvos őszintén megmondta neki és a családjának, hogy csak hónapjai lehetnek hátra. Amikor ez János tudomására jutott, arra gondolt, hogy soha nem beszélgetett még a barátjával az Úr Jézusról. Ezért bizonyosságot akart neki tenni és látni akarta, hogy a barátja igazán elfogadja Jézus Krisztus megváltását. János tehát felhívta Istvánt és meglátogatta, hogy erről a fontos témáról beszélgessenek.

Ez volt az első alkalom, hogy ők ketten lelki dolgokról beszélgettek, és amikor János megkérdezte Istvánt, hogy hisz-e abban, hogy üdvözülni fog, akkor István a következő választ adta: „Tudod János, csak

Folytatás a 12. oldalon

Folytatás a 11. oldalról

remélni tudom, hogy elég jó voltam ahhoz, hogy Isten magához fogadjon.”

Sokakkal beszélgettem már a Krisztusban való üdvösségről, amely a Keresztyén Egyház egyik alaptanítása. Amikor megkérdeztem őket: „Mit gondolsz, a mennybe fog kerülni, miután eltávozik erről a földről?”, akkor többen is azt válaszolták: „Tiszteletes úr, remélem, hogy majd a mennybe kerülök”. Majd megkérdeztem: „Miért nem biztos benne?” A legtöbben nem tudtak egyértelmű választ adni a kérdésemre.

Honnan lehet tudni azt, hogy üdvözülünk? Hogyan lehetsz biztos abban, hogy üdvözülsz? Az üdvösségről először is azt kell tudni, hogy az nem tőlünk származik, nem tőlünk van. Nem abból fakad, amit mi ebben az életben elérünk vagy teszünk. Nem azért van, mert nagyszerű, okos, tisztességes, jó és erkölcsös emberek vagyunk. Nem is azért üdvözülünk, mert nincsenek bűneink vagy, mert jót cselekszünk. Ez nem az emberi teljesítményünkről szól. Pál apostol ezt írja az Efézusi levélben: „Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” (2:8-9) Az Istentől kegyelem által kapott üdvösséget tehát nem a saját jó cselekedeteinkkel érdemeljük ki, hanem –Isten ígéje alapján– ez egyedül kegyelem. Az üdvösség tehát nem kegyelem plusz cselekedetek. **Isten az Ő kegyelméből üdvözít bennünket a Krisztusban való hit által.**

Az üzletember egy ügyféllel való találkozásra igyekezett. Már késésben volt. Beugrott a liftbe, és ekkor észrevett egy idősebb hölgyet, aki járókerettel igyekezett odaérni. Az üzletember nem engedte bezáródni a liftajtót, míg oda nem ért az idős hölgy. A liftben álló másik hölgy megjegyezte: „Ilyen jócselekedetekért biztosan a mennybe fog jutni!” Teljesen spontán jött az üzletember válasza: „Tényleg a mennybe megyek, de nem az ilyen tetteim miatt.” A hölgy zavartan ránevetett az üzletemberre, mintha értette volna, amire ő ezzel célzott.

Az üdvösség nem a jó cselekedeteink eredménye, hanem ajándék, Isten ajándéka mindannyiunk számára. Nem lehet kiérdemelni. A Római levélben ezt találjuk: „A bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (6:23) Tehát a bűneinkből való megváltás: **ajándék**, és a mi üdvösségünk is **ajándék** Jézus Krisztus által.

Ha valaki meg akar téged ajándékozni, akkor mit teszel? Két lehetőség van. Vagy elfogadod, vagy pedig elutasítod, ugye? Azért az ajándékért, amit a másiktól kapsz, nem tettél semmit. Nem te vetted

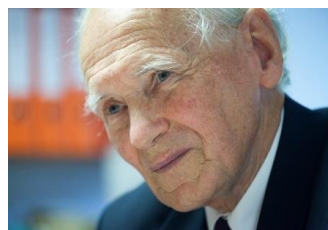
meg, nem te csomagoltad be, nem te hoztad el, hanem az, aki neked akarta azt adni. Ugyanígy az üdvösség ajándékáért sem tudunk és nem is tettünk semmit, mert nem mi fizettük ki a bűneinkért az árat. Igazából nem tudnánk annyit fizetni, hogy azt megkaphatnánk. Emellett azt nem tudjuk kiérdemelni. Nem tudunk érte annyit tenni, hogy az a miénk lehetne. Miért? Mert kegyelemből van. És ez az, amit Pál apostol kihangsúlyoz: **kegyelemből van üdvösségetek!**

Isten segítsen meg bennünket, hogy megértsük ezt az igen fontos igazságot. Ha még nem fogadtad el Isten irántad való kegyelmét, akkor arra szeretnélek bátorítani, hogy menj az Úr elé imádságban és kérd Őt, hogy világosítsa meg számodra ezt a csodálatos igazságot, hogy azt el tudd fogadni. Ha pedig már elfogadtad ezt a kegyelmet, és tudod, hogy az ingyen ajándék számodra, akkor adj hálát az Úrnak kegyelméért, a tőle kapott üdvösségedért Jézus Krisztus által, és kövesd tovább az Urat életed minden napján. Amen.

Szeretettel Krisztusban:
Ft. dr. Krasznai Csaba

„Föld, föld, föld, halld meg az Úrnak szavát!” – Jeremiás 22. része, kiemelten a 29. vers

Milyen korban, milyen helyzetben hangzik el ez a nyilvánvalóan egyetemes, mondhatnánk globális megszólítása Isten népének, mely napjainkban számunkra is érvényes?

Oly időben, amikor Jósias király rendkívüli, mélyreható vallási reformja után egy meggondolatlan lépése miatt Meggidóban Nékó fáraóval megütközik, és tragikus gyorsasággal meghal. Ekkor elkezdődik egy olyan megdöbbentő visszalépés, majd zuhanás a pogány életgyakorlatba, melyben Isten kénytelen

megengedni, sőt megcselekedni, hogy az Ő népe két nagy hatalom, Babilon és Egyiptom között őrldjék, és ezek nevezzék ki és vigyék fogságba újabb és újabb királyokat, népeiket, a királyoknak még neveiket is folyamatosan változtatgatva, szinte a követhetlenségig (2Kronikák 34, 35, 36).

Ebben a teljesen kaotikussá vált állapotban küzd Jeremiásban az Úrnak Lelke, hogy még a 24. órában is népének különböző szenvedő, kizsákmányoló rétegei, luxus igényekben tetszelgő és építkező jómódú lakói, minden kívánságot kielégítő hamis prófétái, illetve Jeremiást is elpusztítani kész papjai és királyai és udvartartásai, fővezérével együtt meghallják még a megmaradást, szabadítást jelentő üzenetét az Úrnak. Sőt a Ben Hinnom völgyében, Tófetben is, ahol már úgy tűnik, mindannyian „*az ég egész seregének áldoztak*” (Jer 19,13), miután a Baálnak már elégették gyermekeiket is, ők se dughassák be fülüket.

Innen érkezve, Jeremiás „*megállta az Úr házában pitvarában, és szóla az egész népnek*” (Jer 19,14). Az üzenet, mit átad, egyre erősödik és egyre szélesedik, eléri az egész közösséget, sőt évezredek is átlépve sok tekintetben minket magunkat is elér. Olyan erőteljessé és hatalmassá válik, hogy ebben a 22. részben úgy tűnik, mintha már nem is Jeremiáson keresztül, hanem közvetlenül az Úrtól hallanánk, s az egész emberi világunknak szólana, az egész teremtettséget is bekapcsolva abba: „*Föld, föld, föld, halld meg az Úrnak szavát!*” (Jer 22,29). Ez a Föld már a teremtés folyamán mindenben engedett a Teremtőnek, és ezt teszi azóta is az ember megáldásában vagy megítélésében engedelmeskedve. A probléma a földön élővel, az emberrel, az Urat ismerővel vagy nem ismerővel, velünk van.

Illés a halk és szelíd szavát hallotta meg az Úrnak. Mi a globalitás süket és nagyothalló gyermekei inkább Isten harsogóbb adásaira reagálunk. Az adások széles sávja segít, hogy a Földről, a földgolyóra gondoljunk, és ha a mennyei üzenet nehezen jön át, a gyermek is tudja, hogy kapcsolási, kapcsolati baj van. Éppen akkor jelentkezik ez, amikor leginkább szükségünk lenne az üzenetre, de hiányzik a hang és a kép is, a hallás és a látás is.

Ebben a helyzetben rádöbbenünk, hogy ezt a csatornát már régen nem is használtuk, mert nem gondoltuk, hogy az eredményeire, éppen globalítására büszke 21. századunkban milliónyi adóállomásunkon túl még Isten is akar valamit üzenni számunkra.

Nehéz elfogadnunk, hogy valaki a mi tévedhetetlen, a más és más világszervezetekkel, változó világhatalmakkal, sorolható másrészt világvárosokban felállított hatalmas adóinkon túl

–ezeket meghaladóan– adási időt, sávot kér magának. Úgy tesz, mintha nem tisztelné nagy hatalmi helyzetünket vagy kisközösségben küzdő életünket. Élesre állítható atombombáinkat, irányítható rakétáinkat, rendőrségünket, világbankjaink vagyónát és mindent átfogó tudásunkat. És be is bizonyítja, hogy Ő egy parányi vírussal is meg tudja állítani a világot, és módosíthatja a legnagyobb programjainkat is.

Akik a régi üzeneteit is ismerik ennek az adásnak, azt állítják –s ez egy Könyvben ma is olvasható–, hogy a Földnek, s rajta nekünk szóló üzenete nem első renden ítélet, hanem sokkal inkább intés, vigyázásra készítés, kapcsolatfelvétel, sőt az Atyai ház még eddig meg nem hallott hangja tékozló gyermekei felé. Azt írja le ez a Könyv, hogy Isten üdv történeti programja nem változott, benne vagyunk, lehetünk mind a föld végső határáig lakók és élők. Helyreállhat a kapcsolatunk a Teremtőnkkel, hazainduló és hazatalált fiak lehetünk. Ennek a megoldása pedig nem emberi erőfeszítés kérdése, hanem az Atya szeretetének, a Fiú engedelmisségének és áldozatának a csodája, melyet hitben vehetünk át, s készülhetünk a Fiúnak, mint a Királyok Királyának a visszatérésére, várására, melyre ez a mostani megdöbbentő méretű esemény sor is utal.

Hogy ez mennyire így volt Isten szívében már Jeremiás halálosan nehéz szolgálatának idején is, azt a 22. részt követő 23. részben olvashatjuk, az 5-6. versben: „*Imé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és támasztok Dávidnak igaz magvat, és uralkodik mint király, és bölcsen cselekszik és méltányosságot és igazságot cselekszik e földön. ... ez lesz az ő neve, amellyel nevezik őt: az Úr a mi igazságunk!*”

És ha ebben a megintésben és megszólításban sírunk is a sírókkal és gyászolunk a gyászolókkal, tegyük őszintén, teljes szívünkkel. Ragadjunk meg minden alkalmat a sebek bekötözésére. Egy pillanatig se gondoljunk, hogy mi erősebbek és jobbak lennénk. mint akiket most hívott haza. Csodáljuk és támogassuk a másokért fáradozókat teljes erőnkkel, és tegyünk meg mi is mindent lehetőségeink szerint, és törekedjünk késznek lenni arra a napra és órára, melyen minket is megszólíthat az Úr.

A globális üzenet és megszólítás a Föld, a világ számára egyben a legszemélyesebb néven szólítás is szeretne lenni mindegyikünk életében. Ma, ha az Ő szavát halljuk, meg ne keményítsük szívünket és el ne feledjük mindennapjaink ezernyi hírözönében, hogy közben egy életünkről és örök életünkről szóló mennyei üzenet is hangzik felénk. Töltsön be annak a látszólag ellentmondásos állapotnak a reménysége,

Folytatás a 14. oldalon

Folytatás a 13. oldalról

mely Istennél feloldódik, hogy a Föld, a világ döbbeneté mindenkor lehetőség Isten országa növekedésére. S ebbe a folyamatba minket is bevonni kíván az Úr. Ha egyénileg, társadalmilag, nemzetileg, akár az egész világgazdaságot illetően nagy veszteségeink is lehetnek majd, higgyük el, kérjük, és imádságos szívvel munkálkodjunk azon, hogy mi magunk és körülöttünk sokan mások is Isten üzenetének a meghallásával, az örök élet reménységével és földi szolgálatunkban kapott feladataink hűséges végzésével és meggazdagodásával léphessünk tovább. Mindehhez erőre van szükségünk. Az Úr Lelke által kaphatunk erőt arra is, hogy egy kicsi nép, a Magyar Nemzet fiaiként világító gyertyák legyünk a népek, a világ asztalán. Az Ő ereje által valljuk meg azt is, hogy a Szentírás Isten élő Igéje, és a világ igazi reménysége az élő és visszatérő Úr Jézus Krisztus!

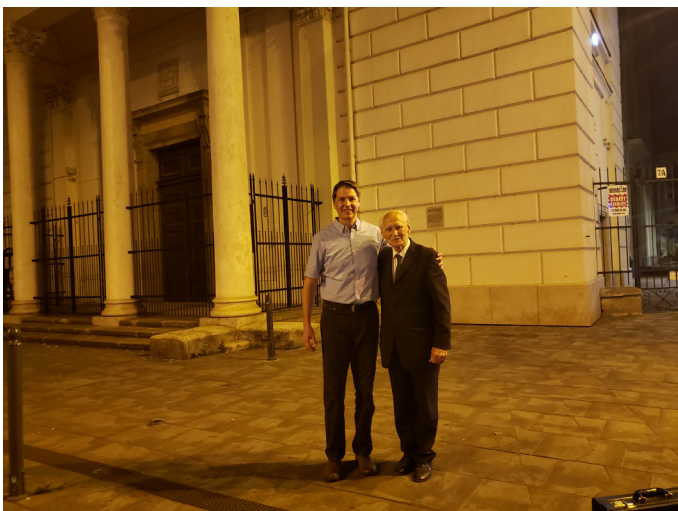
Legyünk ebben a vallomásban örvendezők, alázatosak, és állhatatosak! Hisszük, hogy az Úr Jézus Krisztus mondásának, mind Isten országán belül, mind földi világunkban üzenete, bátorítása és távlata van, melyben egy kicsi nép is nagy látásokat hordozhat: „*Ne félj te kicsiny nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot*”.

Ebben a megajándékozottságban a felelősségünk is el van helyezve, ezért erősítsük meg egymás kezeit az Úrban!

Dr. h.c. Szabó Dániel

Volt Tiszáninneri Református Egyházkerületi főgondok, a Magyar Református Presbiteri Szövetség elnöke, nemzetközi tanácsadó

* A cikkben a bibliai idézetek a Károli fordítás szerinti.

Dr. Szabó Dániel és dr. Krasznai Csaba a Kálvin téri református templom előtt, 2021. július

Csillagpont, Debrecen

Nem tudom miért éppen Csillagpont lett a neve annak a két évente megrendezendő ifjúsági találkónak és tábornak, amit két évente szervez a Magyar Református Egyház, de sokmindent bele tudnék magyarázni a névbe. Mindenesetre találó, elgondolkodtató, vonzó.

2003 óta létezik a Csillagpont ifjúsági találkozó, mindig más város ad otthont neki, ahol új témakör köré felfűzve tanítják, biztatják a fiatalokat a keresztény életben, a Jézussal való kapcsolatban való megmaradásra. Már a regisztrációnál kiderült számomra, hogy a „fiatalt” komolyan veszik, mert amikor magamat is regisztrálni akartam a három gyerekek után, a rendszer szépen elnézést kért, hogy sajnos nem tehetem, kiöregedtem belőle.

A 2021-es találkozó helyszíne ezúttal Debrecen volt és a témája, hogy az, hogy találkozzunk **Szabadon**. Ez a tavalyi év bezártsága és elszigeteltsége után, mindenki számára vonzó cél lehetett. Előadások, koncertek, egyéni beszélgetések és színes programok biztosították a fiatalság számára, hogy elgondolkozzanak a saját lelki életükön, a világ dolgairól, értékekről, amik megkülönböztetik, még különlegesebbé teszik őket, mint akik olyan értékeket hordoznak, ami ritka, amit kincsként kell ápolniuk.

Előadás a Csillagponton: „Van helyem az egyházban?” címmel. Az előadók: Dr. Földváryné Kiss Réka, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága elnöke, a KRE HTK egyháztörténelmi tanszék vezetője, dr. Csűrös András Jakab gyömrői lelkipásztor, a KRE TFK docense és Gér András zsinati tanácsos (balról-jobbra)

Különösen tetszett a csütörtök esti áhítat, amit egy fiatal, Kárpátalján szolgáló lelkész tartott. Olyan világosan, egyszerűen, őszintén beszélt, hogy az evangélium mindenki számára elérhetővé vált azon az estén. Hálás vagyok, hogy mégis bejutottam, mint vendég, néhány órára erre a nagyszabású, jól szervezett ifjúsági találkozóra és részese lehettem

mindannak, amit ők ott együtt megéltek, valami olyat, ami sokaknak nemcsak az egész itteni életére lett hatással, hanem az örök életre is.

Krasznai Beáta

Dr. Krasznai Csaba, Ft. ifj. dr. Fekete Károly a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke és dr. Hoppál Péter országgyűlési képviselő, a Kulturális Bizottság alelnöke (balról-jobbra)

Dr. Krasznai Csaba, dr. Thoma László a Budapest-Gazdagréti Református Gyülekezet lelkipásztora és dr. Hoppál Péter (balról-jobbra)

Apák Napi Ökumenikus Istentisztelet a Venice-i Magyar Házban

Nagy öröm volt együtt ünnepelni az Apák Napját 2021. június 20., vasárnap reggelén! Isten kegyelméből, három lelkipásztor volt jelen az Istentiszteletünkön. A helyi lelkipásztor, Kulcsár Attila mellett, jelen volt a Sarasota-i Magyar Keresztyén Egyház lelkipásztora, Nt. Bodor Péter Pál, valamint a Floridában szabadságon levő clevelandi Püspök úr, Ft. dr. Krasznai Csaba és kedves családja, Beáta, Rahel, Olivia és Joel. Istentiszteletünk keretén belül, igei köszöntéseket hallottunk mindhárom lelkipásztor testvérünktől. A prédikáció szolgálatát Krasznai Csaba püspök úr végezte.

Kulcsár Attila, a Magyar Ház lelkipásztora

köszöntötte a szép számban összegyűlt gyülekezetet, amelyek között sok református testvér volt jelen, majd családjának a segítségével vezette az éneklést és hangolták szíveinket Isten dicsőítésére. Ezt követően, a Máté Evangéliuma 3:13-17 igeszakaszt olvasva –amelyben Jézus bemelegítése van leírva– rámutatott arra, hogy a Mennyei Atya példát mutatott az édesapák számára a gyermekeik nevelésében. Jézus Mennyei Atyja három dolgot tett! Elsősorban megjelent. Ezt azzal bizonyította, hogy “Megnyílt az ég.” Másodsorban, megszólalt, és elmondta, hogy Jézus, az Ő szerelmes Fia!” Harmadjára pedig, elmondta, hogy gyönyörködik és szereti a Fiát! Az Atya példáját követve, Attila buzdította a jelenlévő édesapákat, hogy legyenek jelen gyermekeik életében és eseményeiben. Legyenek büszkék a gyermekeikre tudván azt, hogy az istenfélő gyermekek szülei számára mindig büszkeséget kell, jelentsenek. Végül, bízta az édesapákat, hogy szeressék gyermekeiket. A gyermekek kell, hogy hallják a szüleiktől, hogy szeretve vannak!

Kulcsár Attila lelkipásztor és családja szolgálata az ökumenikus istentiszteleten

Egy énekletet követve, Nt. Bodor Péter Pál lelkipásztor a Példabeszédek 23:24 alapján –Milyen boldog az igazságszerető gyermek apja, s mennyi öröme telik az apának bölcs gyermekében!– bízta a gyülekezetet, hogy neveljük gyermekeinket és tanítsuk őket Isten bölcsességére. Elmondta, hogy Isten konkrét és tiszta tanácsot és utasítást ad számunkra és ha követjük, akkor Isten megadja számunkra a jó eredményt is! Tanítanunk kell a gyermekeinket! Igazságszeretetre kell tanítanunk őket! Bölcsességre kell, tanítsuk őket! Át kell adnunk nekik Isten bölcsességét! Mi mint szülők, először meg kell, éljük azt, amit nekik tanítunk, majd kell, hogy neveljük a gyermekeinket, hogy ők is megtanulják és magukévá tegyék azt. Kell, hogy imádkozzunk gyermekeinkkel! Ha megtesszük mindezt, akkor Isten megjutalmaz

Folytatás a 16. oldalon

Folytatás a 15. oldalról

bennünket azzal, hogy vígan örvendezünk és gyönyörködhetünk gyermekeink fejlődésében és Isten iránti hűséges életükben. Ez kell, legyen minden édesapa számára a legnagyobb öröm.

Nt. Bodor Péter Pál igei köszöntése

Egy ének és az áldást kérő ének után, Ft. dr. Krasznai Csaba Püspök úr a Példabeszédek 22:6, valamint a korábban felolvasott Efézus 5:21-33, valamint Efézus 6:1-4 alapján szólta Isten Igéjét a gyülekezet számára. Felhívta a figyelmünket arra, hogy Isten adja a bölcsességet a családnevelés számára! Családunk egy ajándék, de ugyanakkor egy kihívás is valamennyiünk számára. Senki sem ismer jobban bennünket, mint a családunk, annak tagjai. Ismerik erősségeink, de gyengeségeinket is. Annak érdekében, hogy bölcsen nevelhessük a családjainkat, két fontos dologra van szükségünk. Az első, a szeretet! A második, a tisztelet! Mind a kettőre szükségünk van, ha Isteni szeretettel és bölcsességgel akarjuk családjainkat vezetni és tanítani.

Elmondta, hogy gyermekeink nevelése nem mindig könnyű feladat. Dolgoznunk kell azon, hogy a szeretet és tisztelet gyakorlati módon megvalósuljon a családjainkban. Amint gyakran emlékszünk azokra a mondásokra és tanácsokra, amelyeket szüleinktől hallottunk, ugyanúgy mi is tovább kell, adjuk az Istentől tanult szeretet és egymás iránti tisztelet tanítását a gyermekeinknek. Ez a tanítás nincs korhoz kötve és egy életen át kell, hogy tartson! Ezt gyakorlati módon is ki kell fejeznünk, mint ahogy a házastársak is be kell, mutassák ezt azzal, hogy megölelik, megcsókolják egymást, vagy virágot véve mutatják meg szeretetüket.

A Püspök úr azt is kihangsúlyozta, hogy a szeretet és a tisztelet gyakorolását nemcsak a szűk családi körben kell, hogy gyakoroljuk, de a bővebb, baráti, közösségi és gyülekezetben lévő testvérek felé is kell, hogy tegyünk. Ez azonban csak akkor lehetséges, ha a legfontosabb kapcsolatunkat, az Istennel való

kapcsolatunkat ápoljuk és gyakoroljuk először. A Püspök úr emlékezett a nagymamája házában a falán látott „Házi áldás” soraira és felhívta a figyelmünket annak a befejező sorára: „Hol Isten, ott szükség nincsen!” Fontos, hogy Istennel való kapcsolatunkra figyelmesek legyünk. Kihangsúlyozta, hogy: „Az a család, aki együtt imádkozik, az együtt is marad!” Ezért, ha Isten bölcsességével akarjuk vezetni és tanítani a családjainkat, akkor olvassuk együtt a Bibliát és imádkozzunk együtt a családjainkkal, mert ez a legfontosabb dolog annak érdekében, hogy sikerrel tegyünk ezt a fontos feladatot.

Az Istentiszteletünket közös ebédrel fejeztük be. Ez alatt mindenkinek alkalma volt a beszélgetésre és az ismerkedésre. A Püspök úrnak is lehetősége volt, hogy találkozzon és beszélgessen régi ismerősökkel, valamint jobban megismerje Magyar Házunk tagjait is. Hálásak vagyunk Istennek ezért a szép alkalomért és imádkozunk azért, hogy a jó Isten adjon sok áldást minden Magyar imaházunk és templomaink tagjainak életére, bárhol is lenne az a világon!

*Kulcsár Attila
baptista lelkipásztor*

Az ökumenikus istentiszteleten résztvevő gyülekezet

Látogatás a Miami-i Krisztus Első Magyar Egyesült Egyházánál

Nt. Bodor Péter Pál, Nt. dr. Lukácsi Éva, Berki Valéria főgondnok, dr. Krasznai Csaba és Beáta

Calvin Synod Homeland and Overseas Mission

Mission Coordinator:

Rt. Rev. Stefan Istvan Torok, Auxiliary Bishop
94 N. James Street, Woodbridge, NJ 07095-2919
Tel: 732-634-1751

USA

Support the Bethlen Communities Heritage Center and Museum and Archives, Ligonier, PA

TRANSYLVANIA

Support the following schools and needy.

- a. The School Fund is coordinated by Ms. Gabriella Nadas
- b. Sepsiszentgyorgy: Szekely Miko Reformed High School
- c. Szekelyudrahely: Backarmadasi Kis Gergely Reformed High School and Roof Fund.
- d. Nagyvarad: Charitable and Mission Fund
- e. Nagykaroly-Kertvaros; Construction project of a new church building and parsonage
- f. Nagyenyed: Bethlen Gabor Kollegium
- g. Marosvasarhely: Reformed Kollegium
- h. Csiha Kalman Church and School Fund
- i. Fund Reformed Schools and help poor people in Transylvania Reformed Assistance Committee (TRAC)
- j. Fületelke: Financial assistance for Enikő Rózsa who provides meals for 24 small children. Please write on the check, in the memo section: Rózsa Enikő.

UKRAINE

- a. Support the Good Samaritan Orphanage and School in Nagydobrony in their mission work.
- b. Support the food pantry named "Crumbs for Lazarus" to feed the hungry in Csap.
- c. Center for children's Evangelism Center burned down in Carpatho-Ukraine. The Bereg Camp workers voluntarily offer their services. The request is made to help rebuild this Center.

SLOVAKIA

Rozsnyo: Support request for the roof expenses of the Reformed Church's Elementary School.

*Please send your donations to the
Calvin Synod Treasurer.*

*Kérjük, hogy adományait a zsinati pénztárhoz
küldjék:*

Rev. Viktor Toth, Synod Treasurer
3763 N. Hollingsworth Road, Altadena, CA 91001
Tel: 714-333-5300

LELKIPÁSZTOROK JELENTKEZÉSE:

Érdeklődő lelkipásztorok vegyék fel a kapcsolatot a püspöki irodával:

Rt. Rev. Dr. Csaba G. Krasznai
14530 Alexander Road • Walton Hills, OH
revkrasznai@gmail.com
440-488-7882

Kálvin Egyházkerület bel- és külmisszió

MISSZIÓI KOORDINÁTOR:

Ft. Török István, Püspökhelyettes
94 N. James Street, Woodbridge, NJ 07095-2919
Tel: 732-634-1751

USA

Adományainkkal segítsük a Bethlen Otthon Múzeum és Irattár fenntartását.

ERDÉLY

Segítséget kérnek a következő templomok és iskolák:

- a. Az Erdélyi Iskola Alap koordinátora Nadas Gabriella.

- b. Sepsiszentgyörgy: Székely Mikó Református Kollégium
- c. Székelyudrahely: Backamadarasi Kis Gergely Református Kollégium és tetőjavítási akció.
- d. Nagyvárad: Szeretetszolgálat és Missziói Alap.
- e. Kolozsvár: Református Iskola.
- f. Nagykaroly-Kertváros: új templom és parókia felépítésére alap.
- g. Nagyenyed: Bethlen Gábor Kollégium.
- h. Marosvásárhely: Református Kollégium.
- i. Csiha Kálmán Templom és Iskola Alap.
- j. Fületelke: Rózsa Enikő megsegítésére, aki 24 fiatal gyermekről gondoskodik minden segítség nélkül. A csekk memo részébe kérjük írják rá Rózsa Enikő nevét.

KÁRPÁTALJA:

- a. Nagydobrony: Az "Irgalmas Samaritánus" árvaház és iskola folyamatos segítséget kér.
- b. Csap: "Morzsákat Lázárnak" ingyeneskonyha támogatására segítséget kér Balogh János lelkipásztor.
- c. Leégett a Kárpátaljai Bereg Camp gyermek és evangélizációs központ fő épülete. A Bereg Camp évente több mint 100 rászoruló gyermeknek biztosít üdültetést. A központ munkásai önkéntesen dolgoznak. Elvesztése a református egyház lelki tragédiája. Előre is köszönik a segítséget.

SZLOVÁKIA:

Rozsnyó: A Református Egyházközség Alapiskola támogatást kér a tetőszerkezet költségeinek fedezésére.

At **GBU** FINANCIAL LIFE

Families always come first!

Paying VERY competitive Annuity interest rates.

Affordable Life Insurance

Fraternal Benefits for the entire family

Over \$2.5 Billion in assets

Over 60,000 members

GBU FINANCIAL LIFE

A Member-Owned, Not-for-Profit Life Insurance Provider Since 1852

DISTRICT 3000 Contacts:

New York, New Jersey, Connecticut

Rev. Leslie E. Martin
848.240.1028

Melissa Pepin
732.668.2602

Pennsylvania

Joseph Fabri
724.272.9517

Jonathan Naser
724.288.5857

Ohio

Rev. Jozsef Vasarhelyi
740.373.3757

Illinois

Andras Demeter
847.962.5055

Michigan

Rt. Rev. Ferenc Varga
734.783.0609

Hungarian Reformed Federation of America *A Division of GBU

GBU Financial Life

4254 Saw Mill Run Blvd, Pittsburgh, PA 15227-3394 | 1.800.765.4428 or 412.884.5100 | Fax: 412.884.9815 | E-mail: info@gbu.org | www.gbu.org

BETHLEN COMMUNITIES

-
- SHORT TERM REHAB • LONG TERM CARE • PERSONAL CARE
 - HOME HEALTH AND HOSPICE • COMPANION CARE • INDEPENDENT LIVING
 - GRACEFUL AGING WELLNESS CENTER
-

We've been caring for our brothers and sisters since 1921 in a beautiful, rural environment. We provide loving nursing care, cultural programs, Hungarian Church Services and on-site Ministry. Medicaid/Medicare approved facilities.

NYUGDÍJAS FALU • IDŐSEK OTTHONA

IDEIGLENES ÁPOLÁS—HOSSZÚTÁVÚ ÁPOLÁS

1921 óta gondozzuk Magyar testvéreinket szép, dombos, vidéki környezetben. Gondos ápolás, rendszeres programok, Magyar nyelvű Istentisztelet és lelkész szolgálat áll rendelkezésükre. Medicaid/Medicare igazolt.

Bethlen Communities

125 Kalassay Drive, Ligonier, PA • info@bethlen.com • 724-238-2235

ISSN 0161-6900
PERIODICAL
U.S. POSTAGE PAID
CUYAHOGA FALLS, OH

POSTMASTER: Send Address Changes to:
CALVIN SYNOD HERALD
14530 Alexander Road, Walton Hills, OH 44146

The pandemic has changed our lives in so many ways. One thing it hasn't changed is our commitment to serving our members, our Hungarian heritage and the greater community. It's a promise our founders made in 1886, and it's one we intend to keep, for years to come.

WILLIAM PENN ASSOCIATION

Fraternal Life Insurance and Annuities
(412) 231-2979 • www.wpalife.org

Follow us on   @WPALife